

Jacob Lembke

**Jacobus Lembke D. & Amplissimae Facultatis Iuridicae h. t. Decanus ... Ad
Inauguralem Disputationem ... Dn. Henrici Könecken Stadensis ... De Anargyria ...
habendam ... Rectorem ... invitat**

Rostochi[i]: Wepplingius, 1690

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741709333>

Druck Freier Zugang

RU jurist. 16. Mai 1688
Lembcken, Jac.

JACOBUS **emcke**
D. & Amplissimæ Facultatis Ju-
ridicæ h. t. **DECANUS,**

Suo ac totius Collegii nomine
AD

INAUGURALEM DISPUTATIONEM
CLARISSIMI ac PRÆNOBILIS

DN. HENRICI Bonecken
STADENSIS,

Regiorum in Ducatibus Bremensi ac Verdenſi
Dicaſteriorum Advocat. Ordin.

DE

ANARGYRIA,

pro consequendis summis in utroq; Jure
honoribus ac Privilegiis Doctoralibus, ad diem 17. Mart.

DEO auspice habendam.

Magnific. DN. RECTOREM.

Nobilissimum, Amplissimumque Reipubl.

Utriusq; Senatum, reliquosq; omnes omnium ordinum Cives
Academicos, Literatos, Literarumqve Fautores, ea
qvapar est humanitate & observantia
invitat.

Rostochi Typis JOH. WEPPLINGII, Univers. Typogr.

JACOBUS
D. & Amplissimus Facultatis
vidice h. e. DECANUS
Suo ac totius Collegii nomine
AD
INAUGURALEM DISPUTATIONEM
CELEBRANDAM PRÆTORIA
DR. HENRICI
STADENII
Regium in D. & Amplissimus Facultatis
D. & Amplissimus Facultatis
ANARGYRIA
pro collegiis humanis in unum
honoris & Privilegii Doctoris addendum
MAGNIFIC. DR. RECTORUM
Nobilissimum, Amplissimumque
Univ. Senatui, rectori omnes omnia
Academicos, literales, &
propter ex huiusmodi & observantia
invitat
Rector Typ. JOH. WITTLING, Univ. Typogr.

I. N. J.

Ritum & in ore omnium est as-
sertum illud Ulpiani *in l. 1. ff. de*
Except. quod reus in exceptione
actor sit. Intelligendum verò
hoc est potissimum respectu
probationis; Sicut enim actor
intentionem suam, ita & reus
exceptionem, in qua se fundat,
probare tenetur *l. 19. pr. ff. d. pro-*
bat. l. 1. C. eod. Mev. part. 5. Decis.

226. n. 6. Pacian. lib. 1. d. probat. cap. 68. idq; in tantum procedit, ut, licet negantis per rerum naturam nulla aliàs sit probatio *l. 23. C. d. probat. cap. 5. X. d. renunciat.* tamen si reus in negatione fundet intentionem suam *l. 10. l. 115. pr. ff. de verbor. oblig. vel negativa certo loco ac tempore coarctata l. 14. C. d. contrab. & committ. stipul. vel negativa juris sit l. 5. pr. l. 19. §. 2. ff. d. probat.* vel negativa non sit mere & absolute talis, sed simul affirmativa, quam Dd. prægnantem vocant. *l. pen. §. 2. ff. ne quis eum qui in jus voc. l. 8. ff. d. probat. cap. 5. X. d. renunciat.* vel si pro adversario contra negantem aliqua militet præsumptio *l. 24. §. 8. ff. d. fideicom. libert.* probare tunc negativam hanc exce-

X 2

ptio.

ptionem teneatur, æquē ac actor. *Vid. Brunnem. in Proc. Civil. cap. 18. n. 1. Umm. in Diss. ad process. judic. direct. 15. tb. 2. n. 7. & seqq. Habn. ad Wesenbec. tit. d. probat. n. 6.* Exceptiones autem dilatorias sive declinatorias à reo statim, ut proponuntur, probandas esse communis est Dd. sententia. *Coler. ad cap. 2. n. 50. X. d. except.* Peremptorias vero quod attinet, illæ non nisi probata actoris intentione, si reus illam negauerit, & exceptionem sub conditione, quatenus de eo quod est in intentione actoris apparuerit, objiciat, probandæ sunt; Hinc sufficit eas saltem contestari, & prius expectare probationem actoris, quia non completa, reo ad fundandas & probandas exceptiones certum tempus præfigendum. Si vero reus illam non negaverit, sed potius de intentione actoris confessus fuerit, exceptione pacti vel alia oppositâ, exceptio illa objecta statim à reo probari debet *l. 9. c. d. Except. & præscript. l. 19. C. d. probat. Mascard. d. probat. vol. 2. conclus. 685. Mev. part. 6. Decis. 398. n. 2.* Neque enim ab actore probatio exigenda est, cum ejus intentionem ultro confiteatur, & confessi in jure, in eo quod confitentur, pro judicatis habeantur. *l. un. C. d. confess. Zanger. d. Except. part. 3. cap. 26. n. 143. & seq.* Inde communem esse Jctorum sententiam, ejusmodi exceptiones, quæ tacitam saltem inferre videntur confessionem, ad relevationem à probandi onere minime proficere, tradit *Mevius part. 4. Decis. 159. n. 9.* Nonnunquam tamen & actori & reo simul à judice probandi onus imponi potest, idque si in terminis contradictoriis ambo versentur, vel possessorium judicium uti possideris aut utrobi, vel familiæ erciscundæ, finium regundorum, vel communi dividundo sit institutum, vel causa sit summaria

ria *Vid. Berlich. part. 2. Decis. 256. Mer. part. 8. Decis. 36. Brunnem. in Proc. civil. cap. 18. n. fin. qvo casu utriusque partis attestata aut documenta eodem termino publicantur, & utrinque simultaneè proceditur. Mer. part. 6. Decis. 398. n. 5. & seq.* Sed ubi actor prius suam intentionem, & deinde reus exceptionem probare tenetur, in controversiam venit, annon prius, quam publicentur attestations ipsius actoris, reus probationem illam perficere teneatur. Distinctione omnium optime res expediri posse videtur: Utrum nempe exceptio institutæ actioni plane sit contraria, an vero non, sed saltem ab ea diversa, ita ut utraq; simul vera esse possit. Priori casu, ut si actor 10. petat ex contractu sibi post annum solvenda, reus contra excipiat, imo demum post biennium solvenda esse, probatio rei facienda est ante publicata attestata actoris; hic enim periculum subesse videtur, qvod, nisi reus & testes suos ante attestatorum publicationem ab actore factam producat, subornare facile queat. Posteriori vero casu v. g. si quis decem ex mutuo petat, & reus de pacto de non petendo vel de præscriptione &c. excipiat, exceptio illa etiam post didicita actoris testificata probari poterit, qvoniā hic metus omnis subornationis cessat, *Lanfranc. ad capit: Quoniam cap. 8. n. 33. vers. ad l. exceptionem. X. d. prob. Coler. ad c. venerabilem n. 6. cum seqq. X. de exception.* Sic si per instrumenta aut confessionem exceptio probari intendatur, ejusmodi probatio indistincte post publicatas attestations fieri poterit. *Schwan. de Proc. cap. 58. n. 6.* Qvod si reus tentaverit probare suam exceptionem per præsumptiones forte, & non sufficienter probaverit, non statim condemnandus, sed ulterior probatio ipsi injungenda est, nimirum si ipse sit melius eam

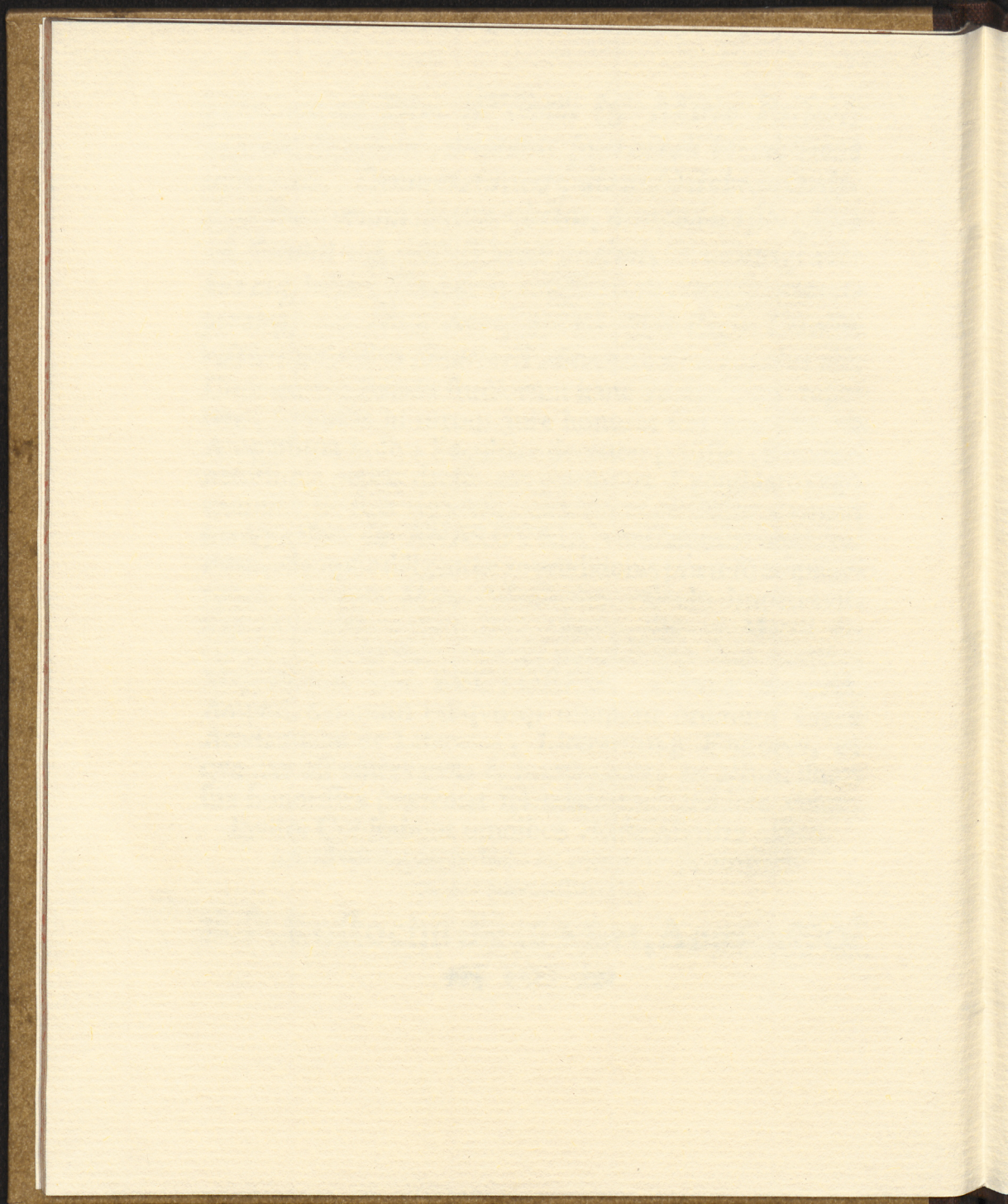
probari posse, vel quædam præsumptiones pro reo ad-
 sint, nisi dixerit expresse se alias probationes non habe-
 re. Hinc respectu probationis differentia est inter acto-
 rem & reum, ille enim si non probaverit, absolvendus
 est reus, sed hic, si plene non probaverit, non statim con-
 demnandus, verum ad pleniorē probandi facultatem
 remittendus, ut probat *Mevius, part. 4. Decis. 316. cui con-*
sensit Brunnem. in l. 19. ff. d. probat. n. 3. & seqq. Sed licet hæc
 ita se se regulariter habeant, & reus exceptionem suam,
 æq; ac actor intentionē, probare teneatur, dantur tamen
 quædam exceptiones, à quarum licet oppositarum proba-
 tione reus est immunis. Sic 1. exceptionem non adimpleti
 contractus reum non teneri probare, sed adversariū se id,
 ad quod obligatus est, implevisse, communiter tradunt *Dd.*
ad l. in illa ff. d. verb. oblig. Cacher. Decis. pedem 51. n. 20. Zanger.
de Except. part. 3. c. 22. n. 18. Mev. p. 5. Decis. 279. juxta quam sen-
 tentiam etiam aliquoties in nostra Facultate pronun-
 ciamus. Idem obtinet 2. in exceptione non numeratæ
 pecuniæ, si intra biennium ex chirographo agatur, hæc
 enim probandi onus in adversarium devolvit. *l. 10. C. de*
non numerat. pecun. ubi Brunn. & alii Dd. quam exceptionem
 cum loco inauguralis Disputationis latius persequatur Præ-
 nobilis atq; Clarissimus Dn. HENRICUS Röncke Staden-
 sis, Regionum in Ducatibus Bremenſi ac Verdenſi dicaste-
 riorum Advocatus Ordinarius, sufficit saltem hic allegasse.
Natus vero hic noster CANDIDATUS est Stadae An-
no 1643. Mens. Febr. Patre HENRICO Röne-
cken / Cive ac mercatore ibidem primario, Matre
ADELHEIDA HARDER! Borneman / Ci-
vis ac Mercatoris ibidem primarii filia. Qui Pa-
ren

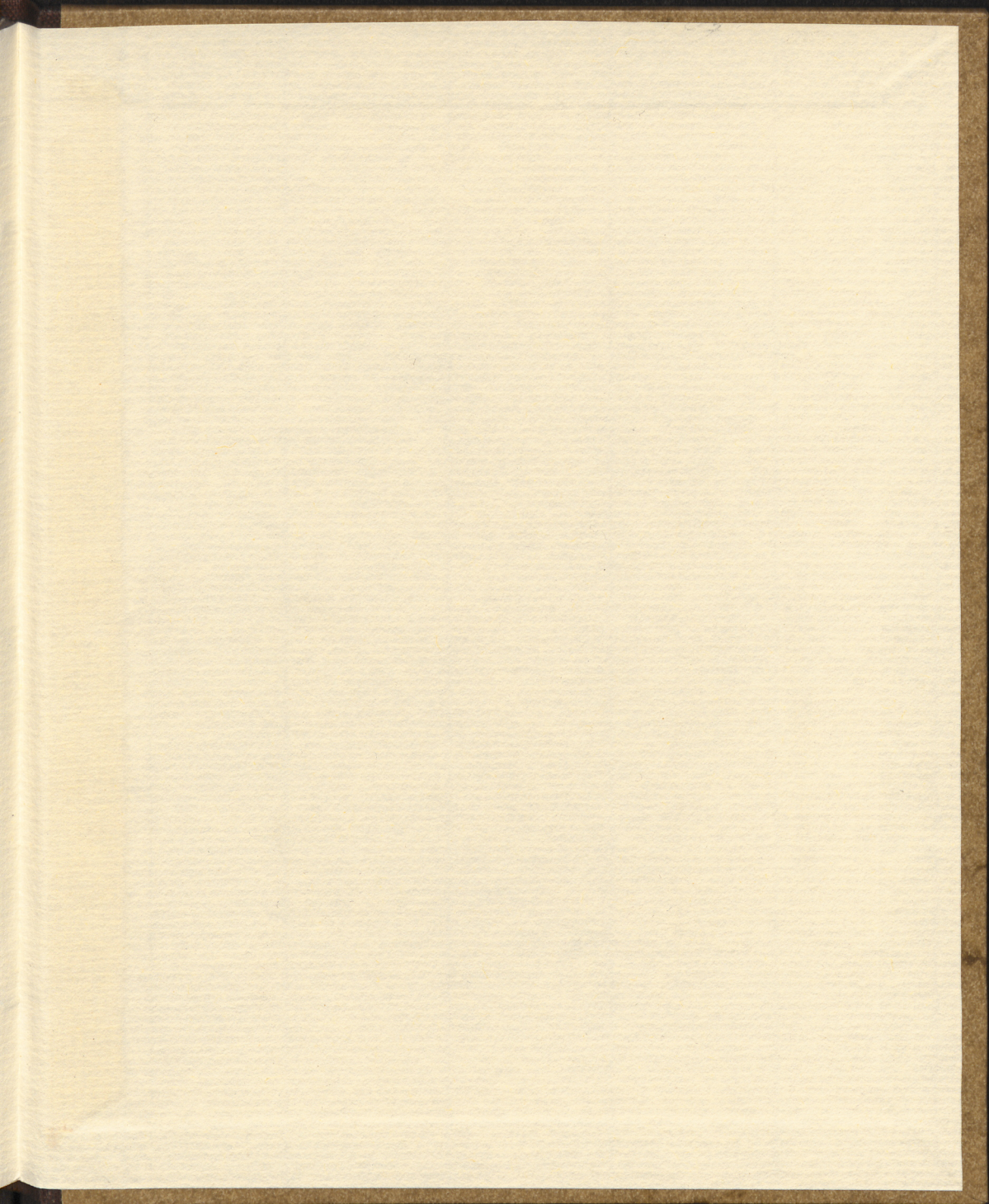
rentes illum mox à teneris literis imbui, ac crescentibus
annis in vera pietate ac omnibus ad civilem vitam
necessariis scientiis informari summa diligentia cura
vèrè, donec tandem majorum progressum causa ad
Academiàm Jēnensē mitteretur. Primis Jurispru-
dentia fundamentis ibidem feliciter jactis, ad hanc
nostram se contulit Academiàm, in qua ductu tunc
temporis Dñi. Professorum summa industria studi-
um Juris continuavit, ac non solum publice oppo-
nendo, verum etiam elaboratam à se Disputatio-
nem, de Caducis & Jure accrescendi sub Prasidio
Viri quondam Nobiliss. Consultiss. & Excellentiss.
DN. D. ALBERTI WILLEBRANDI, Pro-
fessoris & Ducalis Consistorii Assessoris, nunc pie
defuncti, mascole defendendo, talem se exhibuit, ut
vel tunc temporis instanti summi honores decerni po-
tuisent, quos tamen olim non ambiens usq; in prae-
sens tempus suscipiendos differre voluit. Siquidem
in Patriam redux praxin cum hactenus exculta theo-
ria junxit, & in praesens usque tempus continua-
vit. Insuper Parentum consensu Anno 1668. die
1. Septembr. matrimonium cum virgine lectissima ac
omnibus sui sexus virtutibus decoratissima ANNA
EMERENTIA, Viri admodum Reverendi atq;
Doctissimi DN. JOHANNIS DIECMANNI,
quon-

quondam ad Divi Wilhadi & Maria Pastoris
vigilantissimi filia, mediante sacerdotali benedictione
contraxit. Demum An. 1675. die 25. Octobr. in Ordi-
nem Senatorium ibidem allectus, demandato sibi officio
ad Annum usq; 1689. fideliter præsuit, cui tamen gravi-
bus atq; justis & in patria notissimis ex causis sponte nu-
per elapso 14. Nov. die resignavit, & à Regis Dicastee-
riis in numerū ordinariorū Advocatorū cooptatus est.
Cum autem fiducia studiorum hanc Academiam repe-
tens, summos in utroq; jure honores sibi conferri ab
Amplissima nostra Facultate decenter petiisset, illius ho-
nestissimis petitis deesse non potuimus. Exanthlato ergo
examine sic satis rigorofo, ulterius, ut ad Disputationem
inauguralem de ANARGYRIA conscriptam admitte-
retur, adeoq; sic diligentiae ac eruditionis præmiū adipisce-
retur, omnium Dnn. Assessorum calculo impetravit.
Cui Disputationi cum, Deo volente, dies 27. Martii di-
ctus sit, proinde meo & totius Ampliff. Facultat. nomine
Magnificum DN. RECTOREM, utriusq; Reipubl.
Ampliff. Senat. reliquosq; omnium ordinum Cives
Academicos ac Literatos, Literarumq; Fautores, ea
qua par est observantia & humanitate, ut actum illum
sua honorifica præsencia splendidiorem reddere velint,
invito. Constabunt omnibus vicissim nostra officia
atq; studia, qvovis loco ac tempore promptissi-
ma ac paratissima.

P. P. Rostochii die 16. Mart. Anno. 1690

of (O) 30

rentes illum mox à teneris literis imbu
 annis in vera pietate ac omnibus ad
 necessariis scientiis informari summa
 vèrè, donec tandem majorum progr
 Academiam Jenensem mitteretur. Pr
 dentia fundamentis ibidem feliciter
 nostram se contulit Academiam, in q
 temporis Dnn. Professorum summa
 um Juris continuavit, ac non solum
 mendo, verum etiam elaboratam à
 nem, de Caducis & Jure acrescendo
 Viri quondam Nobiliss. Consultiss.
 DN. D. ALBERTI WILLEBR
 fessoris & Ducalis Consistorii Asses
 defuncti, mascule defendendo, talem
 vel tunc temporis instanti summi hon
 tuissent, quos tamen olim non ambi
 sens tempus suscipiendos differre vol
 in Patriam redux praxin cum hacten
 ria junxit, & in prasens usque te
 vit. Insuper Parentum consensu A
 1. Septembr. matrimonium cum virg
 omnibus sui sexus virtutibus decorat
 EMERENTIA, Viri admodum
 Doctissimi DN. JOHANNIS DI

